UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXXXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

inde coram diuerſis perſonis in lite,& cā factas ob
...iudicatarū uarietatē,difficultatemq́;, ac utri-
uſq; partis mutuam uictoriā, nobis iuſtū vr̄ ambas
partes ab expenſis oīb. hucuſq; uiciſſim factis ab-
ſoluēdas fore per ea,q̄ uoluit gl.in l.gn̄aliter §.ſinau
tem in uer.p̄iudicij C.de reb.cred. & Spec.in tit.de
expen.in §.pen.in fi.uer.canoniſtæ in c.finem litibus
de dol.& contum.Bald.in l.eos C.de app. & in auth.
ſed cum C.de reb.cred..Alex. in l. properandū §.ſin
aūt alterutra in 5.col.C.de iud.Abb.in d.c. finem li-
tibus,& in c.unico in fi.uer.de plus petitio.Nec ad-
uerſatur id,ꝙ uoluit Inn.in d.c.finē litibus,quem re
fert,& ſequitur Ang.in d.§.ſinaūt alterutra, ubi ſuc
cumbens in aliquo incidenti,ſiue in aliqua interlo-
cutoria indiſtinctè eſt condēnandus in expenſis fa
ctis ſuper cognitione illius,ſiue in cā principali ha-
buerit iuſtam cām litigandi, ſiue non:de qua deci-
ſione ēt canon.faciunt mentionem in d.c.finem liti
bus,ergo cum D.Comitiſſæ ſuper incidenti releua
tionis teſtamenti,& ſuper aliquib. alijs incidentib.
ſuccubuerint, necnon nobiles de Calapinis ſimili-
ter in quibuſdam alijs articulis,& incidentib. uicti
fuerint,ut in proceſſu apparet,uidebatur, quamli-
bet partem reſpectiuè in expenſis debere condem-
nari.Quia reſpondetur primo,ꝙ † qn̄ de aliquo in-
cidenti cognitum fuit ſuper mero articulo iuris,&
iudex fuerit ſ̄ alteram partem interloquutus, pars
uicta in illo articulo in expenſis non eſt condēnan
da,qm̄ iudex potuit uno momēto expedire, cū cēt
merus articulus iuris, & ignorantia, & dubitatio
iudicis ſtatim nō expedientis quoad expēſas obeſ-
ſe non debet partib.ut uoluit Bald.in l.fi.in fi. C. qn̄
prouocar.non eſt neceſ.ſequit̃ Alex.in 5. col.& poſt
eum nouiſſimi in d.§.ſin aūt alterutra in 8.col.Cyn.
in l.polla C.de his,quib.ut indig. Sed cā incidens re-
leuationis teſtamenti,ſuper qua diu litigatū fuit,&
multū expenſum hincinde,conſiſtit in mero articu
lo iuris,ut ex p̄dictis colligitur,ergo &c. Secundo
† D.Comitiſſæ habuerunt iuſtam cām litigandi nō
ſolum in negotio principali, ſed ēt in cā incidenti
releuationis teſtamenti pp conſilia plurium docto
rum,qui ſuper hoc articulo ad fauorem earundem
conſuluerunt,ergo in expenſis factis ſuper hmōi in
cidenti non ſunt condēnandę,ut concludūt Alex.
& alij in d.§.ſin aūt alterutra,& canon.in d.c.finem
litib.& præſertim cum rōne ſexus d.Comitiſſæ ſint
excuſandæ nedum ab ignorantia facti, ſed ēt iuris,
iuxta q̄ hn̄r in l.regula in prin. cum l. præcedenti ff.
de iur.& fact.ign.Præterea & tertio † ſm Bal.in d.§.
ſin aūt alterutra,quē poſteriores ſequunt̃ in 4. limi.
quando quis habet iuſtam cām litigandi ſuper ne-
gotio principali,ſi ſuccūbat in aliqua interloquuto
ria,quis de ſtylo curiæ Romanæ,uel alterius,in qua
uigeret ſtylus,in expenſis deberet condēnari, tn̄ de
iure minimè eſt condēnandus:Ex quib.ulterius nō
inſiſtendo dicendū vr̄,& æquius exiſtimamus,am-
bas partes,ut dictū fuit,abſoluendas eſſe ab expēſis.

SVMMARIVM.

Legitima,eiusq; ſupplementum ita filiæ naturali legitimatæ, ſicut filiæ legitimæ,& naturali debetur.

Legitimæ,eiusq; ſupplemento an dicatur renunciatum per renunciationem & abſolutionem factam patri, vel hæredibus per verba multum prægnantia,& geminata, & cum iuramē to,& num.4.10.11.& 12.vbi declaratur.

Quid,ſi filia agnouit iudicium defuncti recipiendo ſimpliciter ſibi relictum,nec proteſtando de iure ſupplementi,& nu.15. & 16.& ubi declaratur.

Renuncians ſub conditione aliquid ſibi ſoluendi,& ſi non ſoluatur,reſeruans ſibi oīa,& quæcunque iura,intelligitur ſibi reſeruaſſe omnia iura,quæ habebat ante renunciationem.

6 *Solutio pecuniæ quando de uera numeratione pecuniæ,& non de alia ſatisfactione debeat intelligi.*

7 *Soluere qui certo tp̄e debet pecunias alicui cum hoc, ꝙ tp̄e ſolutionis inueſtiantur,debet prius ſoluere,vel actualiter offerre,aliás ipſe,& non qui tenetur inueſtire, moram committit.*

8 *Debitor etiam in caſu,quo aliquid à creditore tp̄e ſolutionis eſt faciendum,ſi ſolutioni eſt adiecta dies, in mora conſtituitur, ſi tempore ſolutionis non ſoluit,uel non obtulit.*

9 *Mora unius non nocet alteri,niſi ſit ſucceſſor.*

10 *Pau.Caſt.in l.ſi quando §.& generaliter C.de inoff.teſt. quando renunciatio facta à filia intelligatur de legitima, & eius ſupplemento,declaratur.*

12 *C.quamuis de pactis in 6. declaratur.*

13 *Legitimæ,vel eius ſupplemento quando expreſſè renunciatur, differt,an renuncietur patri viuenti,an hæredi poſt mortem patris,an ſimpliciter aliquo dato,& recepto,& quomodo.*

15 *Filio,vel filiæ nunquā in dubio debet cenſeri p̄iudicatū quoad legitimā,eiusq; ſupplemētū,niſi de illis ſit facta mētio exp̄ſſa.*

EPITOME.

LEgitimæ, eiusq́; ſupplemento non intelligi renunciatum ēt per verba prægnantia, generalia,& geminata,ac cum iur̃o, niſi de illis expreſſa mentio in renunciatione ſit facta, & ꝓpterea filiā, cui aliquid minus legitima fuit à patre relictum, poſſe ad ſupplementum legitimæ agere, non obſtante dicta renunciatione,hic demonſtratur.

CONSILIVM CXXXVI.

PRæſuppoſita ualiditate legitimationis, &
omiſſis ſuperfluis diſputationib. breuiter
concludo D.Beſiam poſſe agere ad ſupple
mentum legitimæ ſibi iure naturæ debitæ in bonis
ſui patris nō obſtāte renunciatione p eam,vt in pu-
blico inſtr̃o continetur, factam: Præſuppono.n.ꝙ
1 † ita filia naturali legitimatæ,ſicut filiæ legitimæ,&
naturali debetur legitima debita iure naturæ in bo
nis patris,arg.l.filio,quem pater in fi. & l. filius à pa-
tre.§.1.ff.de lib.& poſth. & ita concludit Alex.in ꝯſ.
139.lib.1.per ea,q̄ ipſe ibi adducit: Ex quo infero,ꝙ
ſicut filia legitima,& naturalis, ita & filia naturalis
legitimata pōt agere ad ſupplementū legitimæ, qn̄
aliqd ſibi à patre minus legitima relictū fuit, arg.l.
qm̄ in priorib.cū ſi.C.de inof.teſt.nā ij agunt ad ſup
plementū legitimæ,qb.legitima de iure debet̃ l. oī-
modo,& l.q̄ nuper C.eo.ti.Et hęc ꝯfirmant̃ ex diſpō
ne ſtatuti nr̄i poſiti ſub rub.de ſucceſ.libe.patre, vel
matre,uel alijs aſcē.deced.ꝯdito teſtō, cauētis,ꝙ ſi
à patre,extraneis hæredib.inſtitutis,fuerit filiab.fœ
minis relictū aliqd minus legitima,filiæ poſſunt ad
legitimæ ſupplementū agere, non obſtante ꝯdōne
caſuali,uel mō,uel grauamine, dilatione uel mora
à teſtatore appoſita,q,& q̄ ipſo iure reſpectu legiti
mæ ſublata intelligant̃: Sed in hoc caſu à teſtatore
fuerunt inſtituti hæredes extranei,& filiæ fuit reli-
ctū minus legitima, ergo ipſa poterit ad illius ſup-
plementū agere,nō obſtāte ꝯdōne, ſeu dilatione ab
ipſo teſtatore appoſita. Verū hæc ꝯclō dubitabilis
2 reddit̃ † ex quadā renunciatione, ſeu abſolutione
p D.Beſiā facta ſuis patruis p verba multū p̄gnātia,
& cū iur̃o,vcʒ,ꝙ ipſa acceptabat libras quingentas
p oī eo,& toto,ꝙ petere,conſequi, & exigere poſ-
ſet in bonis,& hæreditate ſui patris, & abſoluebat
hæredes p̄dictos ab oī eo,& toto,ꝙ ipſa qūocunq;,
& ex quacunq; rōne,uel cā petere,cōſequi,ſeu exi-
gere poſſet in bonis, & hæreditate dicti ſui patris ʒ
dictos hæredes in forma latiſſima: Ex quib.clarè ui
debatur inferri,ꝙ D.Beſia facto ſuo priuata eſſet iu
re agendi ad ſupplementum legitimæ, ut in termi-
nis concludit Pau. Caſtr. in l.ſi quando §. & gene-
raliter C.de inofficio. teſtam. Pondero ad hæc illa

verba quocunq;, & ex quacunq; rõne, uel cã, q̃ ſunt
geminata, & de quorum natura eſt cõprehendere
ſub ſe ẽt illa, q̃ aliàs de iure, & regulariter cõprehen
di nõ deberent l.baliſta, ibiq; Bar.ff.ad Treb.cũ ſim.
ergo licet in dubio non dicaſ legitimæ, uel eius ſup
plemento renuntiatũ, niſi hoc ſit expreſſum d.§. &
generaliter, tñ per illa verba geminata renunciatũ
diceſ. Quod idẽ dicendum vr̃, qñ fuit renunciatum
ſucceſſioni, & hæreditati cum iur̃o, ex quo iur̃m ſer
uari põt abſq; interitu ſalutis æternæ, q̃uis ſeruari
non poſſet abſq; interitu patrimonij, ut eſt tex. ferè
in his terminis loquens in c. q̃uis de pactis in 6. per
quem ita uoluit Bal.in ſimili in d.l.ſi qñ §.illud. Præ
3 terea † ex quo filia agnouit iudicium defuncti, vr̃
non poſſe aliquid vltra petere arg.l. parentib. §. qui
aũt C.de inof.teſt.& ex quo acceptando, ac renun-
ciando non fuit proteſtata ius ſupplementi ſibi ſal
uum fore, vr̃ ſibi quoad illud p̃iudicaſſe arg.l.2. poſt
princ.ff.ſi quis cautio.¶ Quib.tñ non obſtantib.arbi
4 tror ꝯ̃riam opinionẽ eſſe ueriorem, † ꝙ D.Beſia poſ
ſit agere ad ſupplementũ legitimæ ſibi de iure debi
tæ in bonis ſui patris, non obſtante renunciatione
ſupradicta, ut in terminis uoluit Salic.poſt Bal.in d.
§.& gñaliter maximè circa fi.qui hoc ſentit ẽt, ſi fi-
lius, uel filia aliquid ab hæredib.patris acceperit, &
renunciauerit oĩ ei, & toto &c. & ꝓmiſerit plus nõ
petere aliqua rõne, uel cã, & quietauerit hr̃des, ob
hoc.n.non diceſ ſibi p̃iudicaſſe quoad ſupplemen-
tũ legitimæ, cum de legitima, eiuſq; ſuppleměto ex
preſſa mentio facta non fuerit, & pactum de non pe
tendo, ſeu renũciatio ad legitimã, eiuſq; ſupplemẽ-
tum referri non debeat, ſed ad id ſolum reſtringi, ꝙ
ſolũ fuit receptũ: & Alex.ibi in apoſtil.ad Bal. ꝑ no.
à Rom.in l.1.§.ſi quis ita ff.de uerb.obli.dicit p̃dicta
ꝓcedere, ẽt ſi filius, uel filia renunciauerit, feceritq;
pactum de nõ petendo gñaliter aliqua rõne, uel cã
cum iur̃o, nã iur̃m in dubio dẽt reſtringi ſ̃m naturã
eius, ſuper quo interponiſ, nec ob hoc quis periu-
riũ incurrit, ut eſt tex.in l.qui iurato ff.q ſatiſd.cog.
l.eũ, qui §.qui in ius ff.ſi qs cautio.l.fi. C. de nõ num.
pecu.Rom.in rub.de arbi.col.25.& Abb.in c.quem-
admodũ de iureiu.& ꝓ hac ꝯclone vr̃ tex.in d.l.ſi qñ
§.& gñaliter ibi, nõ adijciens ullã ſupereſſe ſibi de
repletione qõnem, & ibi, cõtentus relicta, uel data
parte de eo, ꝙ deeſt, nullã habeat qõnem: & ita uo-
luit Alex.in ꝯſ.8.col.6.uol.3.& in ꝯſ.89.col.ult.uol.4.
affirmans hanc eſſe cõem opi.doc.in d.§.& gñaliter,
ꝙ ad hoc, ut legitimæ, eiuſve ſupplemento dicatur
renunciatũ, non ſufficiunt uerba gñalia, multumq;
p̃gnantia, ſed ſpãlis, & expreſſa mentio de illis requi
ritur, & hæc fuit ẽt opinio Guiel.de Cun. in l.de his
ff.de tranſac.quẽ ſequunſ Bal.& Sal.¶ Secundo con
5 firmo p̃dicta in hoc caſu, qm̃ † renunciatio, ſeu pa-
ctum de non petendo aliquid ultra aliqua rõne, uel
cã nõ fuit ſimplex, & purum, ſed ſub condõne, ſi, &
quatenus ipſi hęredes, ideſt patrui D.Beſię ſoluerint
libras quingentas relictas ipſi D.Beſię infra terminũ
& ſi infra illũ terminum triũ annorũ non ſoluerint,
ſalua, & firma ipſi D.Beſiæ eſſent, & remanerẽt oĩa,
& q̃cunq; iura ſibi in bonis, & hęreditate ſui patris
cõpetentia: & de alijs iuribus intelligi non põt, q̃ de
iure agendi ad ſupplementum legitimæ, qm̃ inſtitu
tis hæredib.extraneis, ſi quid ſit relictum filię, quod
ſit minus legitima, ipſa põt ſolum agere ad ſupple-
mentum legitimæ in bonis, & hæreditate patris, ut
cautum eſt in ſtatuto poſito ſub rub.de ſucceſ.libe-
rorum patre, uel matre, uel alijs aſcendentib. dece-
dentib.condito teſtõ in §.filiab. aũt: Cum ergo re-
nunciatio facta fuerit ſub dicta condõne, & ꝯñr ẽt
reſeruatio iurium ſub dicta ꝯditione, ſi non ſolue-
rint, hoc eſt ſi fuerint in mora ſoluẽdi, ꝓut impor-
tant illa uerba, ſi non ſoluerint, ut eſt tex.ibiq; Bar.&
cõiter ſcrib.in l.ita ſtipulatus la grande ff.de uerbo.
obl.& l.ſi pœnã ff.quan.dies leg.ced.cũ ſimi.& patrui
hæredes p̃dicti fuerint in mora ſoluẽdi, qa elapſus
eſt dies ſolutionis, p̃ſertim cum ſolutioni adiectus
ſit dies, & pœna, l.ſi inſulã, ubi plenè hr̃ ff.de ver.obl.
ſequitur, ꝙ diceñſ ipſi D.Beſiæ reſeruata oĩa, & quæ
cunq; iura, q̃ ante renunciationẽ, & pactum de non
6 petendo habebat. Conſidero inſuper, ꝙ † ipſi hære-
des promiſerunt ſoluere libras quingentas cũ iur̃o,
& ſic ſolutio ponitur in cõditione, ergo debuit ſpe
cificè intelligi de numeratione pecuniæ ad hoc, vt
non dicantur fuiſſe in mora ſoluendi, qñ.n. fit men-
tio de ſolutione pecuniæ, intelligitur de ea, q̃ fit per
numerationẽ naturalem pecuniæ, & non de alia ſa-
tisfactione ꝑ no.à Bar.in l.ſatisfactio.ff.de ſolu. l.ſo-
lutioni, l.ſolutã ff.eo.& l.ſolutam ff.de pig. act. & ita
voluit Alex.in ꝯſ.96.uol.3. Præterea cum ſolutio pe
cuniæ propriè, & ſtrictè dicaſ illa, q̃ fit per naturalẽ
numerationem iurib.p̃allegatis, ſi in conditione ap
ponaſ ſolutio pecunię, dẽt de uera numeratione in
telligi, qa uerba in ꝯdõne hoĩs poſita debent uerè,
& propriè adimpleri, ut hr̃ in l. Gallus §. & quid ſi
tm̃ ff.de lib.& poſth.l.q hęredi, & l.mæuius ff.de ꝯdi.
& dem. Qñ ad hæc promiſſum eſt ſoluere cũ iur̃o,
intelligitur de uera naturali numeratione pecuniæ
adeò, ꝙ non dr̃ iur̃o ſatisfactum, nec ſolutum, ut
promiſſum fuit, niſi pecunia fuerit numerata, & ſi
pecunia non eſſet numerata ob aliquã legitimã ex-
ceptionem debenti ſoluere cõpetentem, adhuc ꝓ-
miſſioni, & iur̃o non dr̃ ſatisfactum, nec mora eui-
tatur, c.ad noſtram, ibiq; doct. cõiter de iureiur. &
hr̃ per Alex.in conſ.12.col.5.& in ꝯſ.91.col.2. uol.5.
¶ Nec obſtat ad excuſandũ dictos hæredes à mo-
ra, ꝙ D.Beſia tꝑe ſolutionis tenebatur inueſtire di-
ctas libras quingentas, & cum illa non notificauerit,
neq; proteſtata fuerit ipſis hæredibus, ꝙ habebat pa
ratã inueſtiturã, ſicq; per ipſam ſteterit, perinde eſt,
ac ſi pecuniæ fuiſſent ſolutæ, & hęredes p̃dicti non
poſſunt dici in mora cõſtituti arg.l.uter in fin. ff.de
cond.inſtit.& ultima mora nocet l.ſi ſeruũ §. ſequiſ
7 ff.de verb.obli. Quia rñdetur † duo eſſe in caſu no-
ſtro, q̃ ſucceſſiuè unum poſt aliud fieri debebant,
primum vꝫ, ſoluere certo tꝑe D. Beſiæ libras quin
gentas, ſ̃m, eas inueſtire: primum erat faciendũ ab
hæredibus, ſ̃m ab Amorinis, ſeu à marito D. Beſiæ:
Non poterant ergo Amorini, ſeu maritus D. Beſiæ
eſſe in mora inueſtiendi, niſi prius ab hæredib. dictę
libræ quingentæ in termino conuento ſolutæ fuiſ-
ſent, uel ſaltem ab eis fuiſſet facta oblatio nedũ uer
balis, ſed ẽt actualis de dictis pecunijs ad effectũ, ut
inueſtirentur iuxta l.magnam cũ ibi no.C.de ꝯ̃hen.
& commit.ſtip.nec erat neceſſaria interpellatio ex
parte D.Beſiæ ad hoc, ut hęredes eſſent in mora ſol
uendi, qm̃ ex quo ſolutioni fuit adiectus dies, & pœ
na, fuerunt abſq; alia interpellatione ꝯſtituti in mo
ra ſoluendi, ut in d.l.magnã: ſed ad ſuam morã pur-
gandã debebant hæredes tꝑe ſolutionis faciendæ
offerre actualiter ſe paratos ſoluere pecuniã, dum-
modo inueſtireſ d.§.ſequiſ cũ ibi no.ex quib.ſequi
tur, ꝙ ſolum hæredes fuerunt in mora ſoluendi, nõ
aũt D.Beſia, ſeu Amorini: & ad propoſitũ benè fa-
ciunt notata ꝑ Bar. in l.itẽ illa ff. de cõſtituta pecu-
8 nia, ex cuius dictis colligiſ, ꝙ † qñ creditor, & debi
tor ſunt eiuſdẽ fori, & dies, ac pœna ſunt adiectæ ſo
lutioni, debitor in mora cõſtituiſ, ſi tꝑe ſolutionis
non ſoluit, uel ſaltẽ non obtulit realiter ſoluere in
caſu, quo aliquid à creditore tꝑe ſolutionis erat fa-
ciendũ: dicit.n. ꝙ licet qñ dies eſt adiecta ſolutioni,
& cre-

& creditor,ac debitor ſunt diuerſi fori,requirat,ꝙ
creditor uadat ad locũ ſolutionis tꝑe ſolutionis fa
ciendæ,tñ ad hoc,ut debitor nõ dicat in mora ꝯſti
tui,requirit,ꝙ in loco ſolutionis tꝑe ſolutionis of
ferat realiter ſe paratũ ſoluere , & ꝓteſtet,& ꝯñr qñ
tꝑe ſolutionis eſt aliquid ẽt ab ipſo creditore faciẽ
dũ,requirit ad hoc,ut debitor morã non incurrat ,
ꝙ ipſe offerat,& proteſtetur:ita dicendum eſt in ca
ſu nr̃o,ꝙ ad euitandã morã hęredes tꝑe ſolutionis
debebant realiter offerre pecuniã,q̃uis ꝑ D.Beſiam
& creditores pecunia tꝑe ſolutionis inueſtiri debe
ret,qm̃ non potuerunt dici in mora inueſtiẽdi, niſi
facta prius ſolutione : Si igit p̄dicti hæredes fuerũt
in mora ſoluendi,ipſi D.Beſiæ cõpetunt oĩa iura, q̃
habebat ĩ bonis,& hæreditate dicti ſui patris, q̃ fue
runt ſibi expreſsè reſeruata in caſu,quo hæredes p̄-
dicti eſſent in mora ſoluendi,vt s̃.dictũ fuit.Præte-
rea conſiderandũ eſt,ꝙ pecunię ſoluendæ erant D.
Beſiæ,& de eius mãdato Amorinis,inueſtitura aũt
tꝑe ſolutionis facienda erat ꝑ Amorinos, & non ꝑ
D.Beſiã,pro ſecuritate D.Beſiæ, vt in inſtr̃o ꝯtinet :
nde poſito,ſed non conceſſo ꝑ p̄dicta, ꝙ Amori-
ni fuerint in mora inueſtiendi,hoc nõ debet noce
re D.Beſiæ,nec iurib.ſuis,q a† mora unius nõ nocet
alteri,niſi ſit ſucceſſor,l.ſi ſeruum §.uideamus ff.de
uer.obl.Rurſus ꝙ fiat inueſtitura,fuit factũ ad fauo
rẽ D.Beſiæ,ergo non debet ſuũ odiũ operari l. ꝙ fa-
uore C.de legi.Supereſt mõ adducti s̃.in ꝯriũ rñde-
re,& primo nõ obſtãt ea, q̃ uoluit Pau. Caſt.in d.l.ſi
qñ §.& gñaliter,Quia põt primo rñderi , ꝙ † doct.
cõiter ꝯrium tenent, ut s̃. retuli. Vel ſaluando Pau.
Caſt.rñdeo dictum illius ꝓcedere,qñ filia tꝑe rece-
ptionis renunciaret per uerba multum p̄gnantia,ſe
cus ſi renunciaſſet alio tꝑe,tũc.n.uerba p̄gnãtia nõ
ſufficerẽt,niſi expreſſa mentio de legitima , eiuſve
ſupplemẽto fieret,ꝑ tex.in d.§.& gñaliter,& ibi ſcri.
cõiter cũ ſim.s̃.deductis;Sed in caſu nr̃o renũciatio
nõ fuit facta tꝑe receptionis,ſed ante,ergo &c.Præ
terea Pau.loquit,qñ aliq d eẽt relictũ filiæ expreſsè
ꝓ ſua legitima,nã poſtea recipiendo illud nõ facta
mẽtione de legitima,nec de eius ſupplemẽto,& re
nunciãdo gñaliter, ac ꝑ uerba p̄gnãtia, de quib.ibi
ꝑ Pau.filia non poterit ad ſupplementũ agere , qm̃
recipiẽdo ſimpliciter ꝑ uerba p̄gnãtia id,ꝙ fuit ex-
preſsè ꝓ legitima relictũ,debet intelligi rõne p̄iacẽ
tis materiæ ꝓ legitima receptũ,ut ibi ꝑ Pau.Sed in
hoc caſu non fuit D.Beſiæ relictũ expreſsè ꝓ legiti
ma ſibi debita,ergo nõ ſumus in caſu Pau.Caſt.Nõ
obſtat ſm † de uerbis geminatis.nã ex quo facien-
da eſt expreſſa,& ſpãlis mentio de legitima , & eius
ſupplemẽto in renunciatione legitimę,nõ ſufficiũt
uerba gñalia ẽt geminata,& p̄ſertim fauore filiorũ,
& legitimæ ipſis debitæ,ut in d. l. ſi qñ ibiq; Bal.Sal.
& alij cõiter cũ ſi. s̃. alleg. Nõ obſt.tertiũ rõne iur̃i,
nam ut s̃.dixi,apparet illi rñſum ex not.ab Alex. in
Apoſtil.ad Bal.in d.§.& gñaliter. Nec obſtat † d.c.
q̃uis de pact.in 6.q a loquit,qñ filius in uita patris ex
preſsè renunciaſſet legitimæ,ſeu iuri agẽdi ad illius
ſupplementũ,nã tunc ualet renunciatio cũ iur̃o, q̃
abſq; iur̃o non ualuiſſet;ut ibi:nos uerò loquimur,
qñ poſt mortẽ patris eſſet gñaliter renunciatũ,rece
pto aliquo,nã iur̃m non facit, ut dicat renũciatum
legitimæ,nec eius ſupplemento,ſed intelligit, ut s̃.
dixi in primo fundamento ad fauorem D. Beſiæ fa
cto,& colligit ex ijs, q̃ uoluit Bal.in d.l. ſi qñ §. illud
13 ẽt:† qñ.n.fuit expreſsè renũciatũ legitimę, uel eius
ſupplemento,dr̃ia eſt, an fuerit renunciatũ ipſi pa-
tri,et eo uiuo,et non ualet abſq; iur̃o d.ca. q̃uis, an
uerò fuerit renũciatũ poſt mortẽ patris hæredi pa-
tris,& ualet abſq; iur̃o,ut in d.§.illud ẽt , ibiq; Bal.
an uerò fuerit renunciatũ ſimpliciter aliquo dato,
& recepto,& tunc ſiue cum iur̃o,ſiue ſine,ualet re-
nunciatio,ſed non reſpectu legitimè, eiuſve ſupple
14 menti d.§.& gñaliter cum ſim.s̃ alleg.nã † in dubio
nunq̃ cẽſeri debet p̄iudicatũ filiæ quoad legitimã,
uel quoad ius agendi ad ſupplementũ,niſi expreſſa
de illis mentio fiat,vt s̃.et ꝑ Alex.in conſ.69.uol.1.et
conſ.7.uol.2.et conſi.89.uol.4.et ꝑ Sal.in auth.res,q̃
C.cõm.de leg.in not.et ibi Fulg. et faciunt dicta ab
15 Ang.in ꝯſi.311.inc.D.Gregorius.Nõ obſtat,ꝙ † filia
agnouerit iudiciũ patris teſtantis, qm̃ hoc non ha-
bet locum in legitima,ſeu in eius ſupplemẽto , cui
in dubio ẽt ꝑ uerba multũ pręgnãtia non dr̃ renun
ciatum,niſi hoc fuerit expreſsè actũ,d.§.et gñaliter.
16 Nec obſtat,ꝙ † filia,recipiendo relictũ ſibi à patre,
non fuerit proteſtata de iure ſuo reſpectu legitimę,
ſeu ſupplementi,qm̃ abſq; alia proteſtatione lex ſibi
ſuã lagitimã,eiuſve ſupplementum reſeruat d. §.et
generaliter;ubi ita Bald.in terminis prædictis argu-
mentis reſpondet. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Trebellianica à patre põt ꝓhiberi,vbicunq; filios primi gradus inſtitutos grauaſſet poſt eorũ mortẽ alteri per fideicommiſſũ reſtituere,& quare:Secus ſi filio ſuo prohibere Trebellianicam,illumq; grauare uoluiſſe expreſse conſtet num.14.*
Et quando hæredes filiorum grauati cenſeantur num. 15.
2 *Hæres filij à patre teſtatore non modo in Trebellianica , ſed in legitima quoque filio iure naturæ debita grauari poteſt.*
3 *Filijs hæredib. inſtitutis, ſi ſubſtituatur alius poſt eorũ mortẽ per fideicõmiſſum,ſiue cõpendioſè,nõ filij,ſed filiorũ hæredes ꝑ fideicõmiſſũ grauati cenſentur,& qñ hoc verum ſit nu.15.*
4 *Trebellianica à patre teſtatore hæredib. filiorum inſtitutorum ab eo per fideicommiſſum grauatis rectè prohibetur .*
5 *Omnibusque alijs deſcendentibus,hæredibusq; extraneis,præterquam filijs primi gradus.*
6 *Et filijs ẽtiam primi gradus rectè prohibetur in caſu , quo duæ legitimæ detraherentur,Contra nu.16.*
7 *Et quòd filijs primi gradus rectè non prohibeatur.*
8 *Lex noua ab antiquis quandoque reſtringitur,& diſtinguitur.*
9 *L.iubemus C.ad Treb.non eſt correcta per auth.ſed cum teſtator C.ad l.Falc.*
10 *Trebellianica ante l.iubemus C.ad Treb.non poterat regulariter à teſtatore in ſuo teſtamento prohiberi , quod d.l.iubemus in filijs primi gradus magis ſpecificè confirmat.*
11 *Legibus plurib.vna generali,& alia ſpãli ad vnũ effectũ concurrẽtib.ſi vna p̄ſertim gñalis ceſſet,virtus alterius remanet*
12 *Lex noua ponens ſpecialiter id,quod lex antiqua uerbis generalibus continebat,dicitur quid de noua introducere.*
13 *Lex ſpecialis nunquam tollitur per legem generalem, ſiue præcedentem,ſiue ſubſequentem.*

EPITOME.

PAtrem non poſſe Trebellianicę detractionem filio inſtituto,& grauato prohibere demonſtratur.

CONSILIVM CXXXVII.

IN pręſenti cõſultatione prima facie vr̃ de
iure concludendum eſſe,ꝙ pater potuerit
Trebellianicã ꝓhibere Nicolę filio inſtitu
to,et grauato,ꝓut in teſtõ;q a cõis ſñia eſt ſcribẽ. à
qua in iudicãdo,et cõſulendo nõ eſſe recedẽdũ in-
quit Alex.in cõſ.201.in 6.uol.in cõſ.5.in 3. uol. in fi.
uerb.et in ꝯſ.66.in 1.uol.ubi infinitos doc.allegat,et
rõnib.optimis cõ ꝓbat,ꝙ teſtator ſicut falcidiã ex-
preſsè prohibere põt,ita et Trebellianicam ꝑ tex.in
auth.ſed cũ teſtator C.ad l.Fal.et in §.ſi uerò expreſ
ſim in auth.de hęr.et Fal.collà.1. et ibi Ang. et Bart.